

* Vũ Quốc Thúc

23/04/2008

"Làm thế kỷ thu c sai l m có th h i m t m ng ng i

□ Làm chính tr sai l m có th h i m t th h

□ Làm văn hóa sai l m có th h i muôn đ i."

Lão T

* * * * *

Trong m t cu c ph ng v n dành cho đài BBC ngay sau khi có tin n c Vi t Nam đ c b u làm thành viên không th ng tr c c a H i Đ ng B o An Liên Hi p Qu c, tôi đã đ a ý ki n là Chính quy n Hà n i c n ph i ki n toàn n n đ c l p c a x x b ng cách tr l i ch quy n cho nhân dân qua m t cu c x a đ i Hi n Pháp đ c tr ng c u dân ý. Đ ng này ch c đã khi n nhi u ng i ng c nhiên vì theo lý, khi m t qu c gia đ c b u vào H i Đ ng B o An, t t nhiên là tính đ c l p c a qu c gia này đã đ c tuy t đ i đa s nh ng n c h i viên Liên Hi p Qu c công nh n r i: c n chỉ còn ph i ki n toàn n a? S dĩ tôi đã đ a ra m t đ ng " có v ch ng tại " nh v y, chính vì ngay t lúc y, tôi đã ng v c, có th nói là lo ng i. Ai cũng bi t r ng trong s 5 n c h i viên th ng tr c c a H i Đ ng B o An - có quy n ph quy t - có l Trung Hoa là c ng qu c duy nh t không thích cho n c ta đ c tăng thêm th l c nh s hi n di n trong H i Đ ng B o An. Trung Hoa dù đã tr n c ng s n cũng không ch c gì t b tham v ng " đ qu c Đ i Hán " c a h . T nghìn x a nh ng k lnh đ o n c này v n coi " An Nam " là m t ch h u, m i chính sách đ u ph i đ c s đ ng ý công khai hay m c nhiên c a Thiên Tr i u.

N u B c Kinh không x đ ng quy n ph quy t, đ u đó có nghĩa là B c Kinh tin ch c r ng h s ti p t c chi ph i Hà n i và Hà n i không th ch ng l i h . T i sao? Có l h đã gài đ c tay sai vào nh ng v trí then ch t c a h th ng chính quy n n c ta, Do đó, s hi n di n của Hà n i trong H i Đ ng B o An khi n cho B c Kinh thêm vây cánh, Ch có l i ch không h i. Chính vì suy lu n nh v y nên k vi t bài này ch tr ng ph i dân ch hóa th ch chính tr qua s x a đ i Hi n Pháp hi n hành đ cho nhóm lnh đ o thân B c Kinh không th thao túng chính tr ng đ c n a.

Chúng tôi không ng là ch m y tu n l sau cu c ph ng v n c a đài BBC, các s vi c x y ra ch ng minh m t cách c th r ng m i lo ng i c a chúng tôi không ph i vô lý.

Tr c h t ta đ c tin chính quy n B c Kinh đ đ nh sáp nh p các qu n đ o Tr ng Sa và Tây Sa vào m t đ n v hành chính tân l p, thu c th m quy n c a t nh H i Nam. Nh ng h i đ o này, theo nhi u tài li u l ch s , thu c ch quy n c a Vi t Nam: Trung C ng đã dùng vũ l c xâm chi m, b t ch p s ph n đ i c a Hà n i. Rõ ràng Trung C ng mu n đ t Hà n i tr c m t vi c đã x y ra r i: n u im l ng t c là m c nhi n xác nh n ch quy n c a h trên các h i đ o này; n u ph n đ i theo th ng l b ng m t thông cáo thì s ch ng thay đ i đ c chi h t. R t có th đây là m t hành đ ng thăm dò c a B c Kinh: thăm dò xem chính quy n Hà n i có dám ch ng

Liệu họ không? Có lẽ các dân chúng yếm trị trong việc chấp hành đời này không? Đời họ thì nhàn hạ "tai mắt" của Bắc Kinh có thể họ thì nhàn hạ đời họ thì nhàn hạ ai chấp hành Trung Cộng hằng năm thì đời sau này sẽ tìm cách loại bỏ.

Việc thì hai là những cuộc biểu tình của dân chúng ở Hà Nội và Sài Gòn nhằm phản đối hành động xâm lăng của các Trung Cộng; những cuộc biểu tình này xảy ra đời họ thì trong hai ngày chẵn nhất 9/3 và 16/3 với sự tham gia của nhiều ngàn người. Các cơ quan truyền thông do nhà cầm quyền Hà Nội kiểm soát gọi đó là những cuộc biểu tình "tự phát" vì không tham gia đã liên lạc "kín đáo" với nhau bằng điện thoại di động và qua mạng lưới internet. Đời họ thì thật khó tin: Những ai am tường những tin tức "công an trị" thì những cái đầu biết rõ rằng họ không có sự làm ngơ và rất có thể là đời họ thì nhà cầm quyền thì đang huy động để các đồng nghiệp như vậy! Dù sao mà đời họ mà các kẻ họ trách đã không để kiểm tra là sự phản loạn chân thật và cao độ của tầng lớp trẻ: video ghi hình các cuộc biểu tình cho thấy có những phản tự hăng say đã ngang nhiên dẫm chân lên quốc kỳ của Trung Hoa rồi đốt quốc kỳ này trước sự quán của Bắc Kinh. Thật nhiên Bắc Kinh đã phản ứng: chính quyền Hà Nội với vĩ nghiêm cầm các cuộc biểu tình để rồi đổ vào ngày chẵn nhất 23/3, thời gian tay bắt gông bắt sự nghiệp bị bắt buộc thì là sách đời.

Tuy Bắc Kinh có chính tin thì tập quán Tam Sa những cuộc thăm dò cho thấy hai đời: 1) tập quán tập thể ở Việt Nam không chấp nhận sự chỉ huy của Trung Cộng, coi đó là một hình thức đô hộ mới; 2) nhóm lãnh đạo đời họ quy định Hà Nội với chính sách chấp hành Trung Quốc, mặc dù những cái Việt Nam đã trở nên họ thì viên của Hội Đồng Bộ An Liên Hiệp Quốc.

Thái độ khuếch trương của Hà Nội trước những hành động trực tiếp của Bắc Kinh không mới mẻ: qua nhiều sự việc xảy ra từ hàng chục năm qua như việc những người cho Trung Hoa một phần lãnh thổ sát biên giới (trong đó có cả Nam Quan và Thác Bùn Giếng), các một phần lãnh họ thì rồi lại trong Vành Bắc Việt, từ lâu với đời họ coi là của ta, rồi thì việc họ thì quân Trung Hoa bắt chấp nhận những người phản Việt Nam trong vùng tranh chấp, việc Trung Hoa ngang nhiên chiếm giữ các họ thì ở Tây Sa, Trường Sa... luôn luôn ta thấy Hà Nội chấp nhận đời họ thì chi tiêu mà thôi. Tuy nhiên không có một hành động nào đáng coi là trả đũa. Việc phải đời họ thì đã đời: Trung Quốc "đời họ thì đời chân lân đời họ thì" coi chính quyền Hà Nội như thuộc viên, báo sao phải nghe vậy! Phải chăng đây là họ thì quố những cam kết của Đồng Cộng Sản Việt Nam đời họ thì Đồng Cộng Sản Trung Hoa đời xin dần anh báo trở sau khi Khế Liên Xô tan rã? Sự lệ thuộc này sẽ dĩ có đời họ thì chính vì báo Hiên Pháp 1992 đã đời Đồng Cộng Sản Việt Nam lên trên Nhà Nước Việt Nam (Đồng lãnh đạo, Nhà Nước quản lý). Xưa đời Hiên Pháp đời họ thì chỉ quy định cho nhân dân, như vậy là giới phóng dân tộc khi sự không chấp của Trung Cộng: chỉ có những tay sai của Trung Cộng mới chấp hành việc này.

Từ cuộc Cách Mạng 19 tháng 8 năm 1945 đời họ nay, Đồng Cộng Sản Việt Nam liên tục giới thiệu quy định làm chủ trên chính trị của họ thì ta. Mọi biểu hiện xảy ra, họ thì xét trong chi tiêu dài của lịch sử dân tộc, đời họ thì họ thì quố trở lại hay gián tiếp của đời họ thì và các chính sách mà Đồng đã thực thi. Báo kết toán thời gian quát cho thấy là Đồng đã phạm nhiều sai lầm nghiêm trọng.

Nhìn họ thì sự việc theo quan điểm dân tộc (với các mục tiêu để lập thực sự, thời gian nhất ba mươi

Bộ c Trung Nam, đoàn kết trong tình thân ái mà tình yêu nhân dân, phát triển kinh tế để đưa các nước tiến bộ), kết quả bài này chưa sót một chữ nào chúng ta đã bỏ qua nhiều câu hỏi lịch sử. Tôi chỉ kể một số thí dụ:

a) Năm 1948, Chính quyền Pháp ý thức rằng mặc dù đoàn quân viễn chinh gửi sang Đông Dương đã giành được thắng lợi quân sự, Pháp không thể nào tái lập chế độ thuộc địa trên bán đảo xa xôi này: sự mâu thuẫn cũng phải trở lại quy định cho các nước Việt, Miên, Lào được hòa bình và phong trào giải phóng thuộc địa đang lan tràn trên thế giới. Chính vì vậy Pháp mới tung ra giải pháp Bô Đô. Nhưng lúc đó Đông Cộng Sản Việt Nam biết tùy thời, công tác với cộng đồng Việt Tộc Cao cấp mà mình đặt niềm tin chính quyền thì nước ta đã trở thành một nước độc lập ít nhất cũng giống như Maroc, Tunisie. Đầu tiên nó phải tốn hao bao nhiêu sinh mạng và tài sản, trong 6 năm chiến tranh giải phóng (1948 - 1954) để đem lại vinh quang cho một số tướng lĩnh! Tôi chỉ nhớ đến câu nói của cá nhân: "Nhất tòng công thành vạn cổ tề khô".

b) Năm 1975, sau khi hai miền Bắc Nam đã thống nhất, nước Đông Cộng Sản Việt Nam biết thì hành một chính sách đối đoàn kết dân tộc, thì đầu tiên nó bao nhiêu vấn đề đã chờ toán toán trong các trại cải tạo và trên biên giới? Đầu tiên nó hàng triệu người phải bỏ nước ra đi, đem khả năng và trí tuệ của mình phục vụ ngoại bang thay vì có thể là quốc gia góp phần tích cực vào công cuộc tái thiết xã hội!

c) Năm 1992, sau khi Khủng hoảng Liên Xô giải thể, nước Đông Cộng Sản Việt Nam đứng mù quáng, với dã tâm sang Thành Đô của cộng đồng Đông Cộng Sản Trung Hoa bô trở, thì đầu tiên nó bỏ Bộ Kinh tế để cho chúng ta đã thấy? Nhưng ngay từ lúc đó, Việt Nam chấp nhận nguy hiểm về độc lập của mình, thì công cuộc bình thường hóa bang giao với Hoa Kỳ có thể thực hiện mau chóng: nền kinh tế có thể đã phát triển không đến nỗi quá thua sút các nước láng giềng Mã Lai, Thái Lan, Tân Gia Ba...

Câu nói của Lão T đã tỏ ra quá đúng: Làm chính trị sai lầm có thể hại một thế hệ. Trong trường hợp nước ta, vì sai lầm của Đông Cộng Sản kéo dài từ 1948 tới nay, không phải một mà tới ba thế hệ đã bị thiệt hại. Dĩ nhiên những sai lầm đó đã gây nên nhiều sự bất mãn, có lúc đã đưa tới sự nổi loạn trong một số địa phương. Kinh nghiệm cho thấy là một lần Đông Cộng Sản tạm ngừng bước, công một đảng viên cao cấp tới xin lỗi, chuyển đổi các cán bộ hậu trách, nhượng bộ chung với giải quyết chính sách đã đưa ra. Quan điểm của Đông là "Đông không bao giờ sai lầm, nếu có khó khăn chỉ vì các cán bộ địa phương đã làm sai, không biết gì nên giải cho nhân dân Đông lòng của Nhà nước". Với một thái độ ngoan cố như vậy, sai lầm không còn tính cách chính sách giai đoạn mà rõ ràng là một sai lầm cố bản liên can tới triết lý tiến hóa của xã hội, tới nếp sống của toàn dân, nói khác đó là một sai lầm văn hóa có hậu quả dài dài, tai hại muôn đời như Lão T đã nhận định.

Sai lầm nào? Ai cũng biết, các đảng cộng sản đã thành lập trên cơ sở chủ thuyết Các Mác của Lê Nin bằng để dùng làm vũ khí huy động các tầng lớp nghèo khổ vùng lên cướp chính quyền. Một khi nắm được chính quyền thì lập tức chuyển chế độ tài sản của giai cấp vô sản chuyên chính. Trong thực tế đó chỉ là nền chuyên chính của Đông Cộng Sản vì Đông nhận nhận là để đi đến của giai cấp vô sản. Nhưng Đông do ai bắt đầu làm đi đến? Ngay từ

lúc ra đời, đó chỉ là một nhóm người, dần dần bành trướng bằng cách tuyển thêm đảng viên. Vì có tuyển một phần tự nhiên thu được quy định các cán bộ lãnh đạo Đảng. Sau khi nắm được chính quyền, khi nào nói, các cán bộ lãnh đạo này đã dùng danh nghĩa làm cái mồi để lôi cuốn hàng triệu, hàng chục triệu người vào Đảng.

Số lượng đảng quyền hành và thực lực là một điều không thể tránh khi nhân dân không có quyền thay thế kẻ cai trị mình qua một cuộc bầu cử tự do, trung thực. Đảng có còn đi đến cho giai cấp vô sản không? Hay nhiên không ! Có đáng gọi là Công Sản không? Cũng không nổi vì các đảng viên đều đã trở nên giàu có.: nhiều cán bộ cao cấp đã trở thành tỷ phú, đa triệu phú ! Khi nói, những "nhà tư bản đỏ" chỉ đỏ màu cờ mà họ đã nâng lên để a vơ quốc kỳ, còn trong bàn chân họ đã trở nên cứng cáp bỏ o thối, và tha thiết bỏ o vơ tài sản của họ trước mặt chỉ trước mắt người khuyển quá khích !

Kể bằng quan không thể không thể cảm, có thể nói là bất bình, khi thấy các cán bộ công sản và nhân dân tiếp tục bắt đảng viên công sản và các học sinh, sinh viên học đi học lại những nguyên lý của bọn cộng sản chủ thuyết Mác Lê nin như :nền kinh tế tư bản chủ nghĩa sẽ tự tiêu vong sẽ sụp đổ những gì cho nền kinh tế xã hội chủ nghĩa, các quốc gia dân tộc sẽ hòa mình trong một thế giới đi đến đảng như tình huynh đệ đảng nhiên của giai cấp vô sản, Nhà nước vô sản chuyên chế như chính quyền thi đấu trong giai đoạn quá độ mà thôi, vân vân và vân vân...Rõ ràng là các lãnh đạo công sản đã thấy sai lầm của chủ thuyết Mác Lê nin nhưng vẫn cố tình đem chủ thuyết này như một sợi dây để họ cũng như các tầng lớp bình dân để dùng làm công cụ yểm trợ chính quyền.

Đây là một sự lừa bịp không thể tha thứ vì chính sách văn hóa ngu dân này đang khiến cho người ta biến thành chủ hữu của Trung Hoa mà còn có thể làm họ như những con heo tằm lại, hội muôn đời như Lão Tề đã cảnh cáo./.

Paris tháng 4 năm 2008

Vũ Quốc Thúc